

	złotych za 1 hl. 100 ⁰
dla województwa warszawskiego . . .	96,00
„ „ łódzkiego	104,00
„ „ kieleckiego	96,00
„ „ lubelskiego	98,00
„ „ białostockiego	92,00
„ „ wileńskiego	104,50
„ „ nowogrodzkiego	96,50
„ „ poleskiego	91,00
„ „ wołyńskiego	89,00
„ „ poznańskiego	96,00
„ „ pomorskiego	99,00
„ „ krakowskiego	109,50
„ „ lwowskiego	98,00
„ „ stanisławowskiego	96,00
„ „ tarnopolskiego	92,50
„ „ śląskiego	113,00

§ 2. Monopolową cenę nabycia spirytusu surowego z gorzelní przemysłowych w myśl art. 11 ust. 4 i 5 cytowanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 roku ustala się w kampanji 1927/28 r. w wysokości następującej:

za spirytus kontyngentowy z gorzelní drożdżowych—zł. 47,35 za 1 hl. 100⁰
za spirytus kontyngentowy z pozostałych gorzelní przemysłowych:

a) zużytkowujących cały wywar — zł. 76,98 za 1 hl. 100⁰

b) niezużytkowujących całego wywaru—zł. 67,65 za 1 hl. 100⁰.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

977.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 6 grudnia 1927 r.

o utworzeniu okręgowych urzędów ziemskich w Stanisławowie i Tarnopolu oraz zmianie właściwości terytorjalnej okręgowych urzędów ziemskich we Lwowie i Krakowie.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisji ziemskich (Dz. U. R. P. № 90, poz. 706) zarządza się co następuje:

§ 1. Wydziela się z właściwości terytorjalnej okręgowego urzędu ziemskiego w Krakowie wszystkie powiaty, położone na obszarze województwa lwowskiego, a z właściwości terytorjalnej okręgowego urzędu ziemskiego we Lwowie wszystkie powiaty, położone na obszarze województw: stanisławowskiego i tarnopolskiego

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej okręgowego urzędu ziemskiego we Lwowie wszystkie powiaty, wyłączone na podstawie § 1 z właściwości terytorjalnej okręgowego urzędu ziemskiego w Krakowie.

§ 3. Tworzy się okręgowe urzędy ziemskie w Stanisławowie i Tarnopolu.

§ 4. Właściwość terytorjalna okręgowego urzędu ziemskiego w Stanisławowie obejmuje wszystkie powiaty województwa stanisławowskiego.

§ 5. Właściwość terytorjalna okręgowego urzędu ziemskiego w Tarnopolu obejmuje wszystkie powiaty województwa tarnopolskiego.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Reform Rolnych.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1928 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

978.

Rozporządzenie Ministra Skarbū

z dnia 25 listopada 1927 r.

o sprzedaży soli do celów przemysłowych.

Na podstawie §§ 4 i 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 roku o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 117, poz. 1043) zarządzam co następuje:

§ 1. Sól skażoną i sól nieskażoną, nabytą po cenach zniżonych do celów przemysłowych (§§ 9—11), wydaje się z salin, warzelní i z wolnych składów soli. Celem skażenia jest uczynić sól niezdatną do spożycia przez ludzi. Urząd skarbowy akcyz i monopolów może zwolnić od skażenia sól nie przeznaczoną do spożycia przez ludzi, jeśli sól z natury swojej jest do takiego spożycia nieprzydatna.

§ 2. 1) Za środek ogólnie skażający uznaje się 1 kg. oleju mineralnego na 1 q soli.

2) Za środki szczególne skażające uznaje się następujące domieszki na 1 q soli:

- 0,5 kg. tlenku żelaza zwanego kolkotarem celem skażenia soli na sól bydłęcą,
- 5 kg. sody palonej do solenia i konserwowania skór tudzież do studzenia lodu,
- 5 kg. lub 5 l. posoki z jelit do solenia jelit,
- 4 kg. roztworu zgęszczonego ługu żrącego lub 2 kg. sody palonej, lub 2 kg. pokruszonego ługu żrącego, lub 2 kg. kwaśnego siarczanu sodowego, mydeł, gliceryny i t. p.

3) Minister Skarbu może na prośbę zainteresowanego przedsiębiorstwa zezwolić na stosowanie również innych środków do skażenia soli wyżej niewymienionych, lub na stosowanie wymienionych środków w innym stosunku do soli.

§ 3. 1) Własności i sposób badania środków skażających określa załącznik do § niniejszego. Przepisane własności środka skażającego muszą być stwierdzone przed jego użyciem do skażenia soli.

2) Do badania środków skażających upoważnia się laboratorium salinarne w Wieliczce, centralne laboratorium dykcji państwowego monopolu spirytusowego i laboratorium dykcji państwowego monopolu spirytusowego we Lwowie, w Lublinie, Warszawie, Wilnie i w Poznaniu. Urząd skarbowy akcyz i monopolów może również powierzyć badanie powołanych środków w obecności urzędnika swego w laboratoriach przedsiębiorstw przemysłowych lub w laboratoriach aptecznych.

§ 4. 1) Skażenia dokona się w salinie lub warzelni z wyjątkami przewidzianymi poniżej. Przy skażeniu musi być obecny urzędnik skarbowy, dozorcujący sprzedaży soli, oraz przedstawiciel saliny lub warzelni.

2) Urząd skarbowy akcyz i monopolów może zezwolić w razie wyjątkowej potrzeby na skażenie soli w miejscu jej użycia. Przy skażeniu musi być obecny w takich wypadkach inspektor i drugi urzędnik kontroli skarbowej.

§ 5. Warzonka przeznaczona do skażenia musi być wilgotna i o ile można drobnoziarnista. Skażenia dokonywa się z pomocą przyrządów mieszalnych (np. bębnow obrotowych, ślimaków), jakie urząd skarbowy akcyz i monopolów uzna za odpowiednie. W braku takich przyrządów szufkuje się sól po dodaniu środka skażającego i przepuszcza się przez sita z oczkami na 2 mm². Urząd skarbowy może odstąpić od przesiewania, jeśli przy skażeniu stosuje się środek płynny lub barwiący, a parokrotne szufkowanie wystarcza do należytego skażenia soli.

§ 6. Sól kamienna, przeznaczona do skażenia, musi być mielona na tyle miałko, by się w całości przesiewała przez sito z oczkami na 4 mm², środki skażające należy dodawać w czasie przemiatu, albo też skutecznie skażenie według przepisu § 5.

§ 7. 1) Dla kontroli obrotów solą skażoną saliny i warzelnie obowiązane są prowadzić księgę kontroli według załączonego wzoru № 1.

2) Przedsiębiorstwa, które otrzymują sól do celów przemysłowych w stanie nieskażonym, a skażenia dokonywa się na miejscu, obowiązane są prowadzić księgę według wzoru № 2 na podstawie świadectw przewozowych, towarzyszących przesyłce soli (wzór № 3).

§ 8. 1) Do nabywania i sprzedaży soli skażonej olejem mineralnym lub tlenkiem żelaza żadnego pozwolenia nie potrzeba.

2) Do nabywania soli skażonej innymi środkami konieczne jest zezwolenie urzędu skarbowego akcyz i monopolów, który wydając zezwolenie udzie-

la odpisu tegoż biura sprzedaży soli i salinie, w której sól ma być nabywana. Przed otrzymaniem odpisu zezwolenia nie wolno wydawać soli z saliny.

Zezwolenia wydaje się na określony czas i na określonej ilości soli z zaznaczeniem środka skażającego.

3) Urzędnicy dozorcujący saliny i przedsiębiorstwa korzystające z soli skażonej obowiązani są pilnować, by przesyłka soli odpowiadała warunkom pozwolenia; na pozwoleniu, względnie na jego odpisie, urzędnicy wpisują ilość wydanej soli skażonej aż do wyczerpania całego uprawnienia w czasie dozwolonym (wzór № 4).

4) Nie wolno odstępować soli skażonej środkami powołanymi w ust. 2 osobom trzecim nie posiadającym zezwolenia na jej nabywanie ani przerabiać jej na cele w zezwoleniu nie wymienione.

§ 9. 1) Sól nieskażona będzie sprzedawana po cenie niższej do pewnych celów przemysłowych, dla których sól skażona nie nadaje się, a mianowicie do wyrobu sody, soli glauberskiej, kwasu solnego, barwników smołowych, środków wybuchowych, sacharyny, do solenia śledzi, oraz innych świeżych ryb i krabów morskich.

2) Ponadto będzie sprzedawana rolnikom sól spiżowa w kruchach na lizankę dla bydła, oraz solanka na poprawę paszy.

§ 10. Przez solenie ryb i krabów w znaczeniu § 9 rozumieć należy tylko stosowanie soli w celu utrwalenia ryb i krabów. Natomiast dla nadawania tym artykułom pewnego smaku, np. przy wędzeniu i marynowaniu, można używać soli tylko jadalnej.

§ 11. 1) Dla otrzymania zezwolenia na nabywanie soli bez skażenia na cele przemysłowe (§ 9) należy złożyć w urzędzie skarbowym akcyz i monopolów podanie, w którym należy wymienić roczne zapotrzebowanie soli, sposób postępowania technicznego przy użyciu soli, rodzaj potrzebnej soli, wreszcie zobowiązać się do posiadania odpowiedniego śpichrza na sól nadającego się do urzędowego zamknięcia.

2) Przy wydawaniu zezwolenia przez urząd skarbowy akcyz i monopolów tudzież przy wydawaniu soli na podstawie tego zezwolenia stosuje się odpowiednie przepisy § 8.

3) Dla otrzymania nieskażonej soli spiżowej oraz solanki dla bydła (§ 9) należy uzyskać zaświadczenie urzędnika kontroli skarbowej, policji, magistratu, lub wójta gminy o ilości głów inwentarza żywego, dla którego ma być sól przeznaczona. Organizacje i związki rolnicze mogą otrzymywać sól spiżową na sprzedaż rolnikom na swoją odpowiedzialność, bez osobnych zaświadczeń.

§ 12. 1) Dla kontroli obrotów solą nieskażoną użytą po myśli § 9 przedsiębiorstwa uprawnione do przerobu soli obowiązane są prowadzić księgę kontroli według załączonego wzoru № 5.

2) Rolnicy korzystający z soli spiżowej na lizankę żadnej książki nie prowadzą.

§ 13. Na każdą bez wyjątku przesyłkę soli wydanej z saliny lub wolnego składu do celów przemysłowych w stanie tak skażonym jak i nieskażonym

wydaje się w 2-ch egzemplarzach zatwierdzone przez urzędnika dokonywającego odprawy świadectwo przewozowe według załączonego wzoru № 3. Świadectwo towarzyszy przesyłce, wtórniki zaś urzędnik skarbowy odsyła do inspektora kontroli skarbowej, właściwego dla miejsca przeznaczenia przesyłki. Urzędnik obecny przy odbiorze przesyłki porówna świadectwo nadeszłe z przesyłką, wpisze na wtórniku wyniki odbioru przesyłki i zwróci go dla kontroli do miejsca wysłania.

§ 14. Na kolejowych listach przewozowych na przesyłki soli nieskażonej na cele przemysłowe po cenie niższej należy zaznaczać, że przesyłka może być wydana odbiorcy za poświadczeniem właściwego urzędnika kontroli skarbowej, wyznaczonego do dozoru przedsiębiorstwa.

§ 15. O nadejściu przesyłki soli odbiorca obowiązany jest oznajmić właściwemu urzędnikowi kontroli skarbowej, który winien umożliwić niezwłoczny odbiór przesyłki ze stacji przeznaczenia oraz czuwać, by w czasie wylądowania i przewozu do przedsiębiorstwa nie popełniono z solą nadużyć, aby skażenie odbyło się w sposób przepisany i dokładny, a sól przerabiana w stanie naturalnym (nieskażonym) nie była użyta do celów niedozwolonych.

§ 16. 1) Sól nabyta po cenach niższych na zasadach objętych rozporządzeniem niniejszym musi być przechowywana w osobnym śpichrzu, w którym oprócz tej soli nie wolno przechowywać żadnych innych artykułów.

2) W śpichrzu oraz w miejscu przerobu soli należy wywiesić obwieszczenie o przeznaczeniu soli do celów przemysłowych i o karalności za używanie jej do innych celów, nieobjętych otrzymaniem zezwoleniem.

§ 17. 1) Przedsiębiorstwa używające soli do celów przemysłowych, oprócz soli bydłowej i skażonej olejem mineralnym, podlegają dozоровaniu urzędników kontroli skarbowej.

2) Przedsiębiorstwa obowiązane są na każde żądanie zezwolić urzędnikom kontroli skarbowej na wstęp do składu soli przemysłowej jako też do zakładu przemysłowego używającego soli, okazać im księgi kontroli soli i udzielać wszelkich wyjaśnień. Urzędnicy mają czuwać, aby użycie soli odpowiadało warunkom udzielonego przedsiębiorcy pozwolenia i aby przepisy niniejszego rozporządzenia były ściśle przestrzegane.

§ 18. Przedsiębiorstwa obowiązane w myśl §§ 7 i 12 do prowadzenia ksiąg kontrolnych winny sporządzać miesięczne odpisy z tych ksiąg i przysyłać je do dnia 8 następnego miesiąca izbom skarbowym, które po zużytkowaniu przesyłają je biurom sprzedaży soli.

§ 19. Jeśli w zakładach przemysłowych wyrobionych inne produkty otrzymuje się sól, jako produkt uboczny, lub jako odpadek chociażby w stanie niezdatnym do spożycia przez ludzi, przedsiębiorcy takich zakładów obowiązani są donieść o tem przed

rozpoczęciem produkcji właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów, który zarządzi należyty nadzór nad przechowywaniem i dalszym przeznaczeniem tej soli.

§ 20. Dotychczasowe wzory ksiąg i zapisków kontrolnych mogą być w użyciu do dnia 31 grudnia 1927 r.

§ 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Załącznik do § 3 rozp.
Min. Skarbu z dnia 25 listopada
1927 r. (poz. 978).

Pouczenie o badaniu środków skażających do skażenia soli.

1. **Oleje mineralne.** Do skażenia soli wolno używać olejów mineralnych o wysokiej ciepłocie wrzenia, o ostrym zapachu, jako to: nafty, o eju parafinowego, oleju solarowego, oleju gazowego.

Oleje powinny mieć ciepłotę zapłonu nie poniżej 21 C. W razie wątpliwości co do własności skażających danego oleju należy zbadać próbę w centralnym laboratorium chemicznym dyrekcji państwowego monopolu spirytusowego lub w jego oddziałach.

2. **Posoka z jelit** jest to ciecz o przykłej woni spływająca z jelit solonych. Celem wypróbowania przydatności posoki do skażenia soli należy dodać do 1 kg. soli 60 cm.³ posoki.

Sól skażoną posoką należy przechowywać w miejscach nieprzewiewnych, ciemnych i o ile można wilgotnych. Po upływie 3 miesięcy sól musi być ponownie skażona.

3. **Tienek żelaza**, tak zwany kolkotar, przeznaczony do skażenia soli musi mieć postać proszku mialkiego i barwę czerwono-brunatną.

4. **Soda palona** jest proszkiem białym lub szarawym a pozbawionym kryształów, w wodzie jest rozpuszczalna, czerwony papier lakmusowy zabarwia się w wodnym roztworze sody palonej na niebiesko; ten wodny roztwór po dodaniu rozcieńczonego kwasu (np. octowego) bürzy się wydzielając bezwodnik węglowy. Po rozpuszczeniu 50 g. sody palonej w 1 litrze wody bierze się 50 cm.³ tego roztworu, dodaje się 4 krople roztworu metyloranżu i następnie dolewa się powoli 42,5 cm.³ normalnego kwasu siarkowego mieszając pałeczką szklaną i po tej próbie płyn powinien posiadać jeszcze wyraźne zabarwienie na czerwono.

5. **Sodowy ług żrący** jest to biała oślizgła masa pochłaniająca wodę, w wodzie bardzo łatwo rozpuszczalna, przyczem naczynie, w którym miesza się ług z wodą, zagrzewa się od ciepła wywiązującego się przy łączeniu się ługu z wodą; czerwony papierek lakmusowy barwi na niebiesko; jest ciałem żrącym; w stanie płynnym ma barwę cieczy szarawej, ciężar właściwy nasyconego ługu wynosi około 1,5.

URZĄD SKARBOWY AKCYZ
i MONOPOLÓW

(str. 1)

Załączniki do rozp. Min. Skarbu z dnia
25 listopada 1927 r. (poz. 978).

Wzór № 1
do § 7

KSIĘGA KONTROLI SOLI SKAŻONEJ
W SALINIE
WARZELNI

na rok 19.....

O B J A Ś N I E N I A.

- 1) W rubrykach przychodowych zapisuje się: a) w rubryce 3 ilość soli wziętej do skażenia, b) w rubryce 4 ilość i nazwę środka skażającego, c) w rubryce 5, 6, 7 lub 8 ilość soli skażonej odpowiednio do nagłówka rubryki.
- 2) Wpisy czynić należy w dniu dokonania właściwych czynności (skażenia, wydania).
- 3) W rubryce uwagi zaznacza się rodzaj soli (przemysłowa, warzonka, kruchowa i t. p.).
- 4) Sumowanie prowadzi się stronicowe i z przeniesienia od początku roku, a z końcem miesiąca należy sporządzać obrachunek za miesiąc.
- 5) Odpis miesięczny potwierdzony przez dozór skarbowy przesyła się do 8 dnia miesiąca następnego izbie skarbowej.
- 6) Po upływie roku obrachunkowego księga powinna być zachowana przez lat 10.

P R Z Y C H Ó D

(str. 2)

Dzień	Miesiąc	waga		s o l i n e t t o						UWAGI	podpis urzędników
		soli czystej	środka skażającego	s o l i s k a ż o n e j							
				olejem mineralnym	kolgotarem	sodą paloną					
q.	kg.	q.	q.	q.	q.	q.	q.	q.			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

(str. 3)

R O Z C H Ó D

Dzień	Miesiąc	Komu wydano i № świadectwa przewozowego	s o l i s k a ż o n e j						U W A G I
			olejem mineralnym	kolgotarem	sodą paloną				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

(na ostatniej stronie)

Księga niniejsza zawiera stron przeszytych i opieczetowanych pieczęcią urzędu skarbowego akcyz i monopolów w.....

Dnia 19..... r.

URZĄD SKARBOWY AKCYZ
i MONOPOLÓW

(str. 1)

Wzór № 2
do § 7.

W

KSIĘGA KONTROLI SKAŻANIA

w fabryce

na rok 19.....

O B J A Ś N I E N I A.

1. Wpisy czynić należy w dniu dokonania skażenia.
2. W uwagach zaznacza się rodzaj soli (przemysłowa, kruchowa i t. p.).
3. Sumowanie prowadzi się stronicowe i z przeniesienia od początku roku, a z końcem miesiąca należy sporządzać obrachunek za miesiąc.
4. Odpis miesięczny potwierdzony przez dozór skarbowy przesyła się do 8 dnia miesiąca następnego izbie skarbowej.
5. Po upływie roku obrachunkowego księga powinna być zachowana przez lat 10.

(str. 2)

Dzień	Miesiąc	№ i data świadczenia przewozowego	Rodzaj soli	Waga netto soli q.	Rodzaj, ilość środka skaż. kg.	U w a g i	Podpis urzędnika
1	2	3	4	5	6	7	8

(na ostatniej stronie)

Księga niniejsza zawiera stron przeszytych i op. czętowanych pieczęcią urzędu skarbowego akcyz i monopolów.

Dnia 19..... r.

Dnia 192 .. r.

miejsowość

Dnia 192 .. r.

miejsowość

Dnia 192 .. r.

miejsowość

GRZBIET ŚWIADECTWA №

na przewóz soli przemysłowej z $\frac{\text{saliny}}{\text{hurtowni}}$ w

..... w

(nazwa i adres)

Imię i nazwisko odbiorcy

Adres

Rodzaj przedsiębiorstwa

Stacja kolejowa przeznaczenia

№ wagonu

№ frachtu kolejowego

Data i № dyspozycji

Rodzaj opakowania

Brutto kg.

Ilość soli Tara kg.

Netto kg.

Środek skażenia i % stosunek

Cel na który sól przeznaczona

Wyraźny podpis kontroli skarbowej obecnej przy wadze i skażeniu (stanowisko służbowe, nazwisko, czytelne imię i nazwisko podpisującego, adres i pieczęć).

Ekspedytor na salinie

(lub)

Hurtownik, na imię którego opiewa zezwolenie, lub formalnie upoważniony kierownik.

WTÓRNIK ŚWIADECTWA №

na przewóz soli przemysłowej z $\frac{\text{saliny}}{\text{hurtowni}}$ w

..... w

(nazwa i adres)

Imię i nazwisko odbiorcy

Adres

Rodzaj przedsiębiorstwa

Stacja kolejowa przeznaczenia

№ wagonu

№ frachtu kolejowego

Data i № dyspozycji

Rodzaj opakowania

Brutto kg.

Ilość soli Tara kg.

Netto kg.

Środek skażenia i % stosunek

Cel na który sól przeznaczona

Wyraźny podpis kontroli skarbowej obecnej przy wadze i skażeniu (stanowisko służbowe, nazwisko, adres i pieczęć).

Ekspedytor na salinie

(lub)

Hurtownik

ŚWIADECTWO №

na przewóz soli przemysłowej z $\frac{\text{saliny}}{\text{hurtowni}}$ w

..... w

(nazwa i adres)

Imię i nazwisko odbiorcy

Adres

Rodzaj przedsiębiorstwa

Stacja kolejowa przeznaczenia

№ wagonu

№ frachtu kolejowego

Data i № dyspozycji

Rodzaj opakowania

Brutto kg.

Ilość soli Tara kg.

Netto kg.

Środek skażenia i % stosunek

Cel na który sól przeznaczona

Wyraźny podpis kontroli skarbowej obecnej przy wadze i skażeniu (stanowisko służbowe, nazwisko, czytelne imię i nazwisko podpisującego, adres i pieczęć).

Ekspedytor na salinie

(lub)

Hurtownik, na imię którego opiewa zezwolenie, lub formalnie upoważniony kierownik.

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ W MIEJSCU ODBIORU TRANSPORTU SOLI SKAŻONEJ

Transport soli brutto..... kg.
 netto kg.
 tara..... kg.

otrzymano i zapisano w księdze kontrolnej
 dnia..... 192..... r. pod
 pozycją №.....

Wtórnik otrzymano dn..... 192..... r.

Po uzgodnieniu wtórnik odesłano zpowrotem
 do kontroli skarbowej pod adresem.....

m..... 192..... r.

Podpis i pieczęć kontroli skarbowej w miejscu
 odbioru soli.

(czytelny podpis i stanowisko służbowe)

(str. 2)

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ

I. W miejscu odbioru transportu soli:

- a) Wtórnik otrzymano.....192..... r.
 b) Transport soli brutto kg.
 tara kg.
 netto kg.

wraz ze świadectwem otrzymano
192..... r. i zapisano do książki
 kontrolnej pod pozycją №.....

- c) Niniejszy wtórnik po uzgodnieniu ze
 świadectwem zwraca się kontroli
 skarbowej

_____ w salinie
 nad hurtownią
 (adres saliny lub hurtowni i data
 zwrotu wtórnika)

Podpis i pieczęć kontroli skarbowej, oraz
 czytelne imię i nazwisko podpisującego
 w miejscu odbioru soli.

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ

II. W salinie lub hurtowni:

- a) Wtórnik otrzymano.....192..... r.
 b) Uzgodniono z grzbietem świadectwa i
 c) odesłano do kontroli skarbowej nad
 hurtownią
 (adres hurtowni).....192.....r.
 lub
 d) dołączono do akt kontroli skarbowej
 w salinie (lub hurtowni do pozycji
 rozchodowej z dn.....
 192..... r. №.....)

(podpis i pieczęć kontroli skarbowej w salinie
 lub nad hurtownią).

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ W SALINIE LUB W HURTOWNI

Stwierdzony przez kontrolę skarbową w miej-
 scu odbioru soli wtórnik niniejszego świa-
 dectwa został zwrócony.....

192..... r. i odesłany do kontroli skarbowej,
 mającej nadzór nad hurtownią pod adresem

_____ (lub został dołączony do akt kontroli skar-
 bowej w salinie ewentualnie w hurtowni)
 192..... r.

Podpis kontroli skarbowej w salinie (lub w hurtowni).

P O Z W O L E N I E.

Na podanie z dnia 192... r.
urząd skarbowy akcyz i monopolów w
na zasadzie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia
25 listopada 1927 r. zezwala

na nabycie w okresie czasu do
192... r. w żupie solnej w po
cenie obowiązującej w chwili wysyłki tonn
= kg. soli kamiennej przemysłowej mie-
lonej, przeznaczonej do na na-
stępujących warunkach:

1) Skażenie soli ma być dokonane na koszt
odbiorcy w miejscu produkcji, t. j. w kopalni
..... dodatkami z zaświadczeniem
o tem kontroli skarbowej na świadectwie przewo-
wem, a w razie, gdyby salina tego środka nie posia-
dała, to skażenie winno być dokonane bezzwłocznie
po przybyciu soli w miejscu przeznaczenia w przed-
siębiorstwie pod kontrolą miejscowej władzy skarbo-
wej, która skażenie stwierdza odnośnym aktem.

2) Zamówienie na sól ma być dokonane w biu-
rze sprzedaży soli w Warszawie przy ulicy
....., gdzie również powinna być wpłacona przypa-
dająca należność za sól; koszty skażenia zostaną po-
brane za zaliczeniem kolejowem.

3) Transport soli będzie skierowany pod urzę-
dowem zamknięciem do stacji kolejowej
..... i o nadejściu transportu winien od-
biorca zawiadomić urząd skarbowy akcyz i monopo-
łów państwowych w
a w razie uszkodzenia urzędowych zamknięć na wa-
gonie lub też widocznego braku soli powinien być
sporządzony przed odbiorem soli należyty protokół
przez władze skarbowe.

4) Do magazynowania soli musi być przezna-
czony osobny skład urządzony w ten sposób, żeby
kontrola skarbowa w razie potrzeby mogła nałożyć
nań zamknięcie urzędowe.

5) Dla ewidencji przychodu i rozchodu soli
winno przedsiębiorstwo prowadzić księgę ze wska-
zaniem przychodu, dokonywanego zużycia i z dołą-
czeniem świadectw przewozowych, otrzymywanych
przy transporcie.

6) Kontrolnym organom skarbowym przysłu-
guje prawo wstępu o każdej porze do składów soli
technicznej i lokali, w których się sól zużywa, oraz
prawo sprawdzenia prawidłowości prowadzenia wy-
kazu na pobór i zużycie soli.

7) Sprowadzona sól może być używana tylko
do celów wymienionych w niniejszem pozwoleniu,
a użycie jej na inne cele, lub odstąpienie komu in-
nemu pociągnie za sobą cofnięcie niniejszego po-
zwolenia i podlega ukaraniu wedle przepisów o mo-
nopolu soli, a nadto od zakwestjonowanej ilości soli
przedsiębiorstwo obowiązane będzie zapłacić opłatę
monopolową w pełnej wysokości, t. j. dopłacić róż-
nicę między ceną soli przemysłowej, a ceną soli ja-
dalnej.

8) Przy stwierdzonym, a nieusprawiedliwionym
braku soli odbiorca obowiązany będzie wpłacić do
kasy skarbowej różnicę między ceną soli przemysł-
owej, a ceną soli jadalnej; nadto, o ile zachodzą po-
szlaki nadużycia, będzie wdrożone dochodzenie karne.

9) Za niewykonanie punktów 4, 5 i 7 przed-
siębiorstwo będzie ukarane według przepisów o mo-
nopolu soli.

10) Pozwolenie niniejsze może być w każdym
czasie zmienione lub odwołane.

11) Opłata stemplowa skasowana na

URZĄD SKARBOWY AKCYZ
i MONOPOLÓW

(str. 1)

Wzór № 5
do § 12.

W

KSIĘGA KONTROLI SOLI NIESKAŻONEJ

W

na rok 19.....

O B J A Ś N I E N I A.

1. W uwagach zaznaczać należy rodzaj soli (przemysłowa, warzonka i t. p.).
2. Sumowanie prowadzi się stronicowe i z przeniesienia od początku roku, a z końcem mie-
siąca należy sporządzać obrachunek za miesiąc.
3. Odpis miesięczny potwierdzony przez dozór skarbowy przesyła się do 8 dnia miesiąca na-
stępnego izbie skarbowej.
4. Po upływie roku obrachunkowego księga powinna być zachowana przez lat 10.

PRZYCHÓD

(str. 2)

Dzień	Miesiąc	№ i data świadectwa przewozowego	Waga soli netto q.	U w a g i

(str. 3)

ROZCHÓD

Dzień	Miesiąc	Na jaki cel przeznaczono sól	Waga soli netto q.	Ilość otrzymanych produktów	U w a g i

(na ostatniej stronie)

Księga niniejsza zawiera stron przeszytych i opieczetowanych pieczęcią urzędu skarbowego akcyz i monopolów.

Dnia 19..... r.

979.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 21 grudnia 1927 r.

w sprawie odroczenia terminu wejścia w życie rozporządzenia z dnia 11 sierpnia 1927 r. zmieniającego rozporządzenie z dnia 22 listopada 1924 r. o cłach maksymalnych.

Na podstawie art. 7 lit. g) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) i zgodnie z art. 5 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu

i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Odracza się wyznaczony na dzień 26 grudnia 1927 r. termin wejścia w życie rozporządzenia z dnia 11 sierpnia 1927 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 22 listopada 1924 r. o cłach maksymalnych (Dz. U. R. P. № 74, poz. 651) do dnia 1 lutego 1928 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*